

**Вінницький національний медичний університет
імені М.І. Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**



**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИЩОЇ
МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ У РОЗРОБЦІ ТА
РЕАЛІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ
СТРАТЕГІЇ ПОБУДОВИ НОВОЇ
СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В
УКРАЇНІ НА ПЕРІОД 2015-2025 р.р.**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
25 березня 2015 року

Вінниця – 2015

пробуджує інтерес до пізнання своєї й «чужої» культури, розвиває інтелект, розширює світогляд.

У загальноосвітній і професійній підготовці студентів-іноземців, на наш погляд, слід зробити акцент на інтеграцію різних культур. Вона припускає багаторівневу взаємодію на основі зближення цінностей, світоглядних орієнтацій і установок західних і східних суспільств. Інтеграція вимагає не тільки відкритості, діалогу, готовності до освоєння «чужих» культурних досягнень, але й переоцінки своєї власної. Вирішення цієї проблеми можливо в першу чергу на основі моралі, етичних цінностей, які так само повинні бути трансформовані. На місце «етики переконань» повинна прийти «етика відповідальності», «етика життя», що базується на моральному імперативі, «відповідальності перед майбутнім». Сполучною ідеєю стає ідея єдності людства на основі загальних для всіх моральних норм: духовності, креативності, рівності, соціальної справедливості, рівних життєвих і освітніх можливостей, відповідальності перед суспільством, солідарності. Необхідно перейти від «твердого Я», суворості, агресивності до «м'якого Я», примирення, новим формам спілкування, від традиціоналізму до новизни, партнерства в шлюбі й сімейному житті, до визнання життя не як космічної випадковості, а як вищої цінності.

Формування інтегративної системи цінностей допоможе сформувати нову людину: вільну, гуманну, самодостатню, творчо орієнтовану, відкриту, здатну до результативної соціокультурної взаємодії.

Створення загальнолюдської культури - справа всіх народів, усіх цивілізацій. І Україна повинна зіграти в цьому процесі не останню роль.

Півторак К.В., Вознюк Л.А., Яковлева О.О.

Роль та значимість лекції у викладанні клінічної фармакології в процесі реалізації освітньо-професійної програми підготовки висококваліфікованого спеціаліста

Вузівська лекція – це один із основних дидактичних методів навчання. Відомий хірург та педагог М.І. Пирогов стверджував, що лекція повинна читатися тільки в тому випадку, коли лектор володіє зовсім новим науковим матеріалом або має особливий дар слова. Проте, до сьогодні дискутується питання про роль і значимість лекції у педагогічному процесі вищої школи. Існує думка, що лекція привчає студентів до пасивного сприйняття чужих думок, гальмує самостійне мислення. Причому, чим краще лекція, тим така вірогідність більше.

Більшість публікацій з організації навчального процесу вищої школи стверджує, що відмова від лекцій знижує науковий рівень студентів, порушує системність і рівномірність роботи протягом семестру.

На кафедрі клінічної фармації та клінічної фармакології дуже часто складається така ситуація, коли новий навчальний матеріал за конкретною темою ще не знайшов своє відображення в підручнику або деякі розділи підручника застаріли. Така ситуація нагально потребує винесення її для

опрацювання на лекції. Тому лекція, як і раніше, продовжує залишатися ведучою формою навчального процесу на кафедрі.

При складанні конкретних планів проведення лекцій і практичних занять доводиться виділяти ті теми, які особливо актуальні в сьогоднішній медичній практиці. Часу, при навчанні студентів, на характеристику з клінічної фармакології препаратів для лікування, так званих, орфенних захворювань практично не залишається. Предмет потребує більшого обсягу годин. Доводиться розглядати ці теми у вигляді реферативних повідомлень, які готуються студентами на рівні студентського наукового гуртка. Питання фармакотерапії викладаються в рамках сучасних «Стандартів лікування» найбільш поширених захворювань і на основі принципів «доказової медицини» та формулярної системи.

Важливою стороною є також форма читання лекції. Емоційна окраска лекції, що поєднується з глибоким науковим змістом створює гармонію думки, слова та сприйняття студентами. Безумовною перевагою лекції є спілкування лектора з аудиторією, співтворчість, емоційна взаємодія. Нами відмічено, що лекція активізує розумову діяльність тоді, коли вона зрозуміла, уважно прослухана. Тому задача лектора - розвивати активну увагу студентів, викликати рух їх думки вперед слідом за думкою лектора. Процес навчання, починаючись на лекції, продовжується на практичних заняттях і поглиблюється самостійною роботою студентів.

Для підвищення зацікавленості студентів в лекційному курсі лекція повинна відповідати ряду вимог: моральна сторона лекції та викладання, науковість й інформативність, сучасний науковий рівень, доказовість, аргументованість, наявність достатньої кількості яскравих, переконливих прикладів, фактів, обґрунтувань, наукових доказів, емоційальність форми викладу, активізація мислення студентів, постановка питань для роздумів; чітка структура та логіка розкриття питань, що розглядаються. Вище викладені характеристики обумовлюють якість лекції, в значній мірі забезпечують відвідування лекцій, сприяють підготовці висококваліфікованого спеціаліста.

Особлива увага кафедри приділяється циклам лекцій для студентів 6 курсу медичного факультету з метою підготовки студентів до державних іспитів.

Півторак Н.А., Феджага І.В.

**Професійна компетентність викладача як важливий фактор
підготовки та реалізації Національної стратегії побудови нової системи
охорони здоров'я**

На сучасному етапі в період реорганізації вищої школи педагогіка вищої школи спрямована на формування нової шкали цінностей, серед яких - індивідуалізація освіти, гуманітаризація та формування технологій, розрахованих на активізацію пізнавальної діяльності. Символом нового підходу до вирішення завдань вищої освіти стало поняття «сприяння появі освіченої людини», що припускає «поєднання цілісної професійної підготовки та об'ємного уявлення про світ з високим рівнем індивідуальної культури».